

men en meget alvorlig Mands Tanke, som gik ud paa at give Enhver Sit med Reifærdighed til alle Sider, og kun naar jeg tænker mig Sagen ordnet paa denne Maade, kan jeg tiltræde, hvad der ligger i det Forslag, som her er indbragt. Det er min Tro, at det kan udføres, naar Folk, der i lige Grad mene det borgerlige Samfund det vel og have Hjerte for, hvad de skyldte vor protestantiske Kirke, og al den Landsfrihed, al den Underlighed og Kraft, som den havde fra Først af, fra begge Sider mødes og stifte lige til begge Sider; da haaber jeg, at man ad denne Vej kan komme til det bedst mulige Endemaal. Den Mand, jeg hentydede til, har gjort den efter min Mening særdeles rigtige Betragtning gjælden, at, naar man seer ud over den danske Geistlighed og betragter den under Behyldning af bannede, ophyste og humane Mænd, da vil man i dens Kreds finde et stort Antal Mænd, som man maa have den allerhøieste Agtelse for, men, naar man i samme Dieblit seer dem under Synsvinklen af særlig beskaffede gubelige Tjenere, vil deres Stilling i den Grad stride imod, hvad man egentlig maa forstaae derved, at, som denne Mand har sagt, de fleste ikke engang kunne undgaae at blive komiste, men det Komiste er en stor Landsmagt, som formaaer at tilintetgjøre mangen en ædel Bestræbelse.

Idet jeg altsaa gaaer ud fra, at den nuværende Folkkirke er en borgerlig Foranstaltning, en Udvikling af Tid og Forhold paa samme Maade, som andre Forhold have udviklet sig fra at være halvt kirkelige til at være heelt borgerlige, tiltræder jeg den Tanke, som ligger i dette Forslag, men haaber, at Regjeringen ogsaa paa sin Side veed at adskille, hvad der ikke bør være forenet, vil gjøre det muligt baade at give Menigheden en virkelig Indflydelse paa Valget af disse Førstelærere i Folket og at overlade det religiøse Samfund, som vi kalde den evangelisk-Lutheriske Kirke i Danmark, frit at vælge omkring i Landet dem, som de ansee for de bedste til at være dets Sjælesørgere og dets betroede Mænd.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg meddele Thinget Udfaldet af den foretagne Optælling af Stemmefedlerne. Ved nærmere Optælling fandtes der at være afgivet ialt 74 Stemmefedler, der alle vare gyldige; det afgjørende Fleertal var altsaa 38. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig Fenger med 71, R. Pedersen med 67, Rasmussen med 59, Povlsen med 47 og Nugaard med 44 Stemmer. Derefter havde Tuxen 16 Stemmer; de øvrige vare saaledes spredte, at Ingen havde 10 Stemmer.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds har Ordet for en kort, personlig Bemærkning.

Sjurah: Den ærede sidste Taler benyttede et Forslag af mig i forrige Samling om at lade Biskoppernes Forretninger blive fordeelte paa Provsterne til deraf at ulede, at man, naar man kom med saadanne Forslag, saa at sige med Naturnødvendighed gik fremad paa en Glidbane, saaledes at man kom til at styrge først Provsterne og tilsidst tillige Præsterne. Derimod maa jeg indvende, at dette er aldeles urigtigt, thi fordi man overdrager Biskoppernes Forretninger til Provsterne, er det ikke sagt, at man vil overbringe Provsternes til Præsterne og Præsternes til slet Ingen. Det vilde omtrent være noget Eignende som at sige, at naar man i denne Forsamling foreslog at overdrage Formandens Forretninger til Viceformændene, fordi disse 2 Mænd muligt kunde udrette Mere end den ene, maatte man nødvendigvis gaae videre og sige: Lad de 2 Formænds Forretninger blive fordeelte paa alle Medlemmerne, lad os slet ingen Formand have og lad os tilsidst udslette hele Forsamlingen, lad os slet ingen Folkerepræsentanter have. Denne Slutning kunde ikke gøres, men paa samme Maade kan man heller ikke slutte, at man ved mit Forslag paa en Glidbane vilde komme til slet ingen Præster at have.

Schjorring: Jeg skal først minde om, at det allerede er det 3die Lovforslag af kirkeligt Indhold, der i denne Session har været til Behandling her i Thinget. Jeg troer, at dette